

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-1818

20.05.2016

Генеральному прокурору України

ЛУЦЕНКУ Ю.В.

Шановний Юрію Віталійовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Німченка В. І., оголошений на засіданні Верховної Ради України 20 травня 2016 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додатки: депутатський запит на 4 арк. у 1 прим.
матеріали на 6 арк.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

Україна, 01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

№ 87/19-05

від "19" травня 2016 року

Генеральному прокурору України

ЛУЦЕНКУ Ю.В.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Щодо зловживання службовим становищем міністром Петренком П.Д, іншими посадовими особами Міністерства юстиції України та неналежного виконання ними обов'язку по забезпеченню інтересів держави Україна в міжнародних судових інстанціях

У зв'язку з виникненням грошових зобов'язань у розмірі 6 млн. 378 тисяч гривень, які держава Україна винна за рішенням Суду ЄС, 28 березня 2016 року народними депутатами України було направлено депутатські звернення до Міністерства фінансів України, Міністерства закордонних справ України, Міністерства юстиції України з метою отримання відомостей про реальний стан розгляду судових справ, в яких Україна безпідставно ініціативно виступила третьою стороною. Також народні депутати України звернулись до Генеральної прокуратури України з метою перевірки правомірності дій посадових осіб Міністерства юстиції України при прийнятті рішень залучити Україну у якості третьої сторони у так званих «санкційних справах».

За повідомленням Генеральної прокуратури України «14.03.2016 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № _____ внесено відомості за ч. 2 ст. 364 Кримінального кодексу України за фактом зловживання службовим становищем службовими особами Міністерства юстиції України під час проведення заходів, спрямованих на залучення держави України як третьої особи у справах Загального Суду Європейського Союзу за скаргами Януковича В.Ф., Януковича В.В. та Януковича О.В на рішення Ради ЄС» (копія додається).

Очевидно, що рішення міністра юстиції України Петренка П.Д. за відсутності правових підстав або вмотивованих цілей є фактом зловживання службовим становищем та службової недбалості, що спричинило завдання державі шкоди майже на 6,5 млн. грн. Таким же немотивованим було рішення міністра юстиції України про припинення участі України у цьому судовому процесі до його завершення. Ці нелогічні та безпідставні, проте свідомі рішення Петренка П.Д. призвели до того, що Україна має понести вказані грошові збитки.

Крім того, керівництвом Міністерства юстиції України було прийнято рішення про залучення до вищезгаданого судового процесу у якості представника України іноземного юриста, послуги якого окремо фінансувалися за рахунок українських платників податків. З огляду на те, що правовий супровід здійснювали не представники Міністерства юстиції України, яке за своїми основними завданнями покликане представляти Україну у закордонних юрисдикційних органах, можна припустити, що таке рішення містить корупційну складову.

В Міністерстві юстиції України достатньо кваліфікованих юристів, які могли представляти Україну, тим більше, що у даній судовій справі Україна не могла набути будь-яких преференцій, не мала будь-яких позовних вимог, на матеріальні чи процесуальні права України також не посягали. Борг, який був спричинений непрофесійним та упередженим відношенням міністра юстиції України Петренка П.Д. до виконання своїх повноважень, є його особистою відповідальністю, а дії міністра мають всі кваліфікуючі ознаки кримінального правопорушення.

Виходячи із суми збитків, які Україна буде вимушена виплатити через дії керівництва Міністерства юстиції України, та замовчування урядовцями факту таких фінансових зобов'язань, можна припустити наявність у діях керівника Міністерства юстиції України перевищення службових повноважень та неправомірних дій, спрямованих на реалізацію корупційних схем.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України № 155-р від 14 березня 2016 року Міністерству юстиції України дозволено здійснити закупівлю юридичних послуг для захисту інтересів України у закордонних юрисдикційних органах задля участі у більш ніж двадцяти судових справах. Проте, грошові суми видатків з Державного бюджету України на юридичні послуги та суми фактичних фінансових вигравів та втрат за результатами судових рішень за 2015 рік залишаються поза увагою.

Так, на сайті Міністерства юстиції України розміщені звіти проведення переговорної процедури закупівлі юридичних послуг за 2015 рік по судовим справам, які розглядались у різних країнах світу. Зі Звіту №33-3 від 28 вересня 2015 року випливає, що Україна закупила юридичні послуги на суму 707 750.00 доларів США у однієї і тієї ж юридичної фірми з 2014 року посилаючись на те, що «зміна юридичного радника може значно послабити

позицію України у цьому процесі, та вимагатиме значного часу для вивчення новим радником матеріалів справи». У Звіті не вказано, чи є ТОВ «Конвіва» державним підприємством, і чому Україна має захищати право власності на земельні ділянки цього ТОВ.

Згідно Звіту № 25-3 від 20 серпня 2015 року Україна закупила юридичні послуги на суму 438 436.97 доларів США у однієї і тієї ж юридичної фірми з 2014 року посилаючись на те, що «фірма володіє повною інформацією матеріалів та фактичних обставин справи, не має конфлікту інтересів та відома суду м. Париж як офіційний представник держави Україна». Отже, оголошена переговорна процедура закупівлі юридичних послуг у 2015 році у справі за позовом ВАТ «Татнафта» до України, не відбувалася на конкурентних засадах.

Як вбачається з оприлюдненої Міністерством юстиції України інформації, сума укладених міністерством лише чотирьох договорів з закордонними юридичними компаніями для представництва у судах в 2015 році становить майже 3 000 000 доларів США (Справа за позовом ВАТ «Татнафта» до держави Україна; Справа за позовом компанії «Torno Global Contracting S.p.a.» та «Beta Funding S.r.l.» до Міністерства транспорту та зв'язку України та Державної служби автомобільних доріг; Справа за позовом компанії «Universal Trading & Investment Co., Inc.» (ЮТІКо) та «Foundation Honesty International, Inc.» проти Генеральної прокуратури України, Міністерства юстиції та держави Україна); Справа за позовом «Krederi Ltd» до держави Україна). В той же час, такі витрати з Державного бюджету України не можуть бути виправданими, оскільки у вказаних справах рішень на користь держави Україна не винесено.

По зазначеним та іншим судовим справам, які розглядаються у закордонних юрисдикційних інстанціях, виникає питання, чому не залучаються працівники Міністерства юстиції України до таких судових справ та не проводиться закупівля юридичних послуг у вітчизняних юридичних компаній.

За таких обставин, є підстави стверджувати, що Міністерство юстиції України самоусувається від надання належного правового супроводу, переклавши свою відповідальність на посередників, чим завдає суттєвих збитків Державному бюджету України, адже витрати у таких вражаючих розмірах держава несе у більше ніж десяти судових справах.

Ураховуючи зазначене, керуючись статтею 15 Закону України «Про статус народного депутата України» прошу:

1. Надати інформацію стосовно стадії кримінального провадження № від 14 березня 2016 року та проведених слідчих дій;

2. Надати належну правову оцінку діям керівництва Міністерства юстиції України при прийнятті рішення щодо залучення

іноземних юристів для представництва України в Суді ЄС у 2014-2016 роках, враховуючи витрати великих сум бюджетних асигнувань у співвідношенні з коштами, які поповнили бюджет чи були збережені за рішеннями іноземних судів.

3. Про результати розгляду депутатського запиту, прийняті рішення повідомити мене в установленому законодавством порядку.

Додатки:

1) Копії депутатських звернень від 28 березня 2016 року № 04-03/6-197;

2) Копія листа Генеральної прокуратури України від 8 квітня 2016 року № 17/3-29421-16.

З повагою

Народний депутат України

Василь Німченко
(N 184)